

Dosarul nr. 2ra-1612/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Denis Tudor

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Covercenco, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan împotriva lui Denis Tudor cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată și la

cererea reconvențională a lui Denis Tudor, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur împotriva Olgăi Covercenco cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Denis Tudor și menținută hotărârea din 11 februarie 2021 a Judecătoria Chișinău sediul Centru, prin care a fost admisă parțial acțiunea inițială și respinsă cererea reconvențională

constată:

La 31 decembrie 2017, Olga Covercenco, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Denis Tudor, intervenienți accesorii Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru și Primăria or. Durlăști, concretizată la 14 ianuarie 2021, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 decembrie 2018, a încheiat căsătoria cu pârâtul Denis Tudor.

Din relația cu pârâtul au în comun un copil XXXXX, născut la XXXXX.

A comunicat că urmare a traiului în comun dus în familie au apărut o serie de certuri și neînțelegeri între soți, din motiv că fiecare soț are viziuni diferite asupra planurilor de viitor.

Astfel, urmare a conflictelor apărute, reclamanta a considerat imposibilă în continuare viața de familie cu soțul său Denis Tudor.

Având în vedere prevederile art. 63 Codul familiei, ținând cont de faptul că copilul are o vârstă fragedă, a remarcat că domiciliul acestuia urmează a fi stabilit cu dânsa, or în această perioadă de timp, copilul are nevoie în special de grija mamei și de orânduielele acesteia pentru un confort mai stabil emoțional.

Totodată, pârâtul își poate exercita în deplină măsură drepturile și obligațiile părintești, prevăzute de lege.

Reieșind din prevederile art. 74 și 76 Codul familiei, a menționat că pârâtul nu are un salariu stabil, sau cel puțin nu avea, pentru a putea pretinde încasarea sumelor pentru întreținerea copilului minor după o parte din veniturile acestuia.

Așadar, având în vedere că Denis Tudor nu are venituri stabile, regulate, pensia de întreținere urmează a fi încasată în sumă fixă în mărime de 3 000 de lei lunar pentru copilul XXXXX.

A evidențiat că, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, în primul rând, urmează a fi respectat dreptul copilului de a beneficia de o întreținere corespunzătoare, precum și de interesele acestuia.

Cuquantumul pensiei de întreținere nu poate fi limitat doar la satisfacerea necesităților minime ale copilului, or în toate cazurile este important de a asigura copilului condițiile materiale necesare pentru o dezvoltare fizică și socială a acestuia.

Implicit, nu este un factor esențial și primordial starea materială a tatălui, în speță a pârâtului, care este obligat să-și întrețină copilul minor, deoarece acesta în orice circumstanțe este obligat să asigure întreținerea copilului, necesară pentru o dezvoltare normală a acestuia.

La fel, este necesar de a ține cont și de faptul că copilul urmează să coabiteze cu dânsa care, la rândul ei, îl asigură cu spațiu locativ și respectiv suportă toate cheltuielile în acest sens.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 33, 37, 57², 63, 74, 76 Codul familie.

A solicitat admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei încheiată între ea și Denis Tudor, stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX, la domiciliul mamei, încasarea de la Denis Tudor în beneficiul ei a pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX în mărime de 3 000 de lei lunar și a cheltuielilor de judecată.

La 12 martie 2020, Denis Tudor, reprezentat de avocatul Svetlana Mazur a depus cerere reconvențională împotriva Olgăi Covercenco, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reconvenționale a comunicat că, la moment, Olga Covercenco se află la muncă peste hotarele țării, iar copilul este în grija bunicii.

Astfel, a considerat că stabilirea domiciliului copilului minor cu mama este inoportună, atât timp cât mama nu este lângă copil, nu are grijă de el, nu se ocupă de educația lui, dar este lăsat la bunica, iar dânsul, tatăl copilului nu poate să-și vadă fiul, căci bunica copilului nu-i permite și creează obstacole pentru a comunica cu copilul.

La fel, a precizat că întreține financiar copilul de fiecare dată când sunt necesități.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor Convenției Europene pentru Drepturile Omului, Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, Constituției Republicii Moldova, art. 63 Codul familie, art. 4, 5, 7, 12, 39, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale și stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX cu tata.

Prin hotărârea din 11 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a Olgăi Covercenco.

A fost desfăcută căsătoria înregistrată la 22 decembrie 2018, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr. 542 la Serviciul stare civilă Centru mun. Chișinău între Denis Tudor și Olga Covercenco (familia după căsătorie – Covercenco).

A fost încasată de la Denis Tudor și Olga Covercenco, proporțional, taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei în mărime a câte 100 de lei de la fiecare dintre ei.

A fost stabilit domiciliul minorului XXXXX, născut la XXXXX, la domiciliul mamei, Olga Covercenco.

A fost încasată de la Denis Tudor în beneficiul Olgăi Covercenco pensia de întreținere pentru copilul XXXXX în sumă bănească fixă în mărime de 2 000 de lei, lunar, începând cu data de 31 decembrie 2019 și până la atingerea majoratului de către copil.

A fost încasată de la Denis Tudor în beneficiul Olgăi Covercenco suma de 40 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată a Olgăi Covercenco.

A fost încasată de la Denis Tudor în beneficiul statului taxa de stat pentru pretenția privind pensia de întreținere în mărime de 720 de lei.

A fost respinsă ca nefondată cererea reconvențională depusă de Denis Tudor.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Denis Tudor și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia privind admiterea cerinței din acțiunea inițială a Olgăi Covercenco cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor XXXXX, cu mama Olga Covercenco, reieșind din vârsta fragedă a copilului, precum și legătura dintre mamă și copil.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au menționat că, deși copilul temporar este în grija familiei pe linie maternă, Denis Tudor, fiind recent angajat la un serviciu, nu a putut oferi careva explicații clare, în grija cui va lăsa copilul atunci când va pleca la serviciu, în eventualitatea în care ar fi stabilit domiciliul copilului la domiciliul tatălui.

Instanța de apel a considerat ca nefondate argumentele lui Denis Tudor precum că nu urmează a fi lăsat copilul să domicilieze cu mama, întrucât bunica (mama Olgăi Covercenco) nu-i permite să-și vadă copilul și îi creează obstacole în

comunicarea cu acesta, or nu sunt însoțite de careva suport probatoriu în acest sens, iar această problemă urmează a fi soluționată prin stabilirea unui grafic de întrevederi.

La fel, instanța de apel a reținut că apelantul pretinde adjudecarea pensiei de întreținere în cuantum de 1 000 de lei lunar, pe motiv că recent a fost angajat la o întreprindere de pază, pe un termen de probă, cu un salariu de 4 000 de lei, iar achitarea pensiei de întreținere în cuantum de 2 000 de lei reprezintă o povară inechitabilă pentru dânsul, precum și faptul că la întreținerea sa se află părinții Maria Tudor și Ivan Tudor.

Astfel, potrivit declarațiilor lui Denis Tudor, ultimul a recunoscut că pe lângă întreprinderea de pază la care este angajat, mai lucrează suplimentar, reparând mașini, activitate din care are un venit de aproximativ 4 000 de lei, anterior având posibilitatea să cheltuie pentru necesitățile copilului aproximativ 2 000 de lei lunar.

La 21 iulie 2021, Denis Tudor a declarat recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi decizii de admitere parțială a acțiunii inițiale înaintată de Olga Covercenco și admitere integrală a acțiunii reconvenționale înaintată de el.

În susținerea recursului a invocat dezacordul parțial cu actele judecătorești recurate și anume în partea stabilirii cuantumului pensiei alimentare și a domiciliului copilului minor.

A considerat că stabilirea domiciliului copilului minor cu mama este inoportună atât timp cât aceasta se află la muncă peste hotarele țării, nu are grijă de copil, nu se ocupă de educația lui, copilul fiind în grija bunicii, iar dânsul nu poate să-și vadă fiul căci bunica copilului nu îi permite și creează obstacole pentru a comunica cu copilul.

A subliniat că este de acord să întrețină financiar copilul minor, o face de fiecare dată când sunt necesități.

Astfel, este de acord să achite pensia pentru întreținerea copilului minor Dmitrii Tudor în mărime de 1 000 de lei lunar, începând cu data adresării în instanță și până la atingerea majoratului.

Cu referire la prevederile art. 74 și 76 Codul familiei, a menționat că la moment nu este angajat în câmpul muncii, situația financiară este precară, nu are alte surse de venit, iar instanțele de judecată și-au axat argumentarea prin faptul că dânsul a relatat în ședință de judecată că anterior avea posibilitatea de a oferi copilului suma de 1 000 - 2 000 de lei lunar pentru întreținere.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că dânsul a fost angajat pe termen de probă cu un salariu de 4 000 de lei, iar la moment nu este angajat în câmpul muncii, iar suma de 2 000 de lei este jumătate din salariul pe care îl primea la acel moment și este dificil de a o achita copilului și de a întreține părinții XXXXX, cu achitarea tuturor cheltuielilor pentru viața cotidiană.

Potrivit certificatului Biroului Național de Statistică al RM, minimul de existență pentru categoria de copii 1-6 ani, calculat pentru semestrul I, anul 2019, pentru oraș mare este de 1 856,9 de lei în medie pe lună.

Prin urmare, suma pensiei de întreținere a copilului minor urmează să fie stabilită în mărime de 1 000 de lei pe lună, or obligația de întreținere a copilului revine ambilor părinți.

La 24 septembrie 2021, în adresa Olgăi Covercenco, Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru și Primăriei or. Durlăști a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Denis Tudor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 174), fiind recepționată de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru și Primăria or. Durlăști la 29 septembrie 2021, iar de Olga Covercenco la 30 septembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 176-178).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 iulie 2021 împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Denis Tudor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Denis Tudor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Denis Tudor urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Denis Tudor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic